

El Consell de la Joventut de Mislata complix cinc anys

El Consell de la Joventut de Mislata es va constituir el 22 de maig del 2001 i està format per 13 associacions juvenils de la localitat amb la finalitat d'unificar esforços i recursos. És a més a més, un dels més grans de l'Horta i és l'interlocutor vàlid entre les institucions i l'estratègia de la societat. Els seus objectius són promoure la participació activa dels joves en la vida social de Mislata. Promoure l'associacionisme, representar-hi els joves del municipi, promoure, desenvolupar i donar suport a activitats socioculturals, esportives i culturals. El Consell és una institució activa, dinàmica, funcional i altament participativa, que complementarà l'espai que hi ha, a hores d'ara, en matèria de participació juvenil, d'oci i de cultura, dotant d'un canal d'expressió nou i creatiu les demandes del col·lectiu juvenil.

Ara, pel maig, celebrem els cinc primers anys de vida de la institució. Fran

Arenas en fou el primer president i va treballar en el procés de creació participant activament perquè fóra una realitat i després va estar al cap davant de l'entitat fins al 17 de gener del 2004. Amb ell es va signar el primer conveni amb l'Ajuntament de Mislata, on es reconeix el Consell de la Joventut com a interlocutor vàlid davant l'administració en matèria de joventut. També durant estos primers anys, el Consell de la Joventut de Mislata entrà a formar part del Consell de la Joventut de la Comunitat Valenciana com a entitat de ple dret.

Després de la seua dimissió, Juan José Usó Herraiz s'encarregà de presidir el Consell durant un mes. Usó assegurà que va ser tot un honor encarregar-se de la presidència en un moment en què era més urgent que mai la implicació en la direcció del Consell. "És un projecte que em crec i em vaig bolcar perquè continuara. Ara, continue en la

Permanent com a vicepresident i espere poder treballar molt pel nostre "Consell".

Des del 7 de febrer del 2004, Jaume Bronchud és el president del Consell de la Joventut de Mislata. Durant la seua presidència el Consell ha dotat les associacions de més eines per a portar endavant el seu treball, fent un esforç

per apostar més fortament per elles. En este temps s'ha inaugurat el web www.elconsell.com, s'ha creat l'Octubre Jove, s'ha participat més activament en les activitats municipals de Mislata i s'ha potenciat l'entrada de la nostra localitat en l'equip de coordinació de la Xarxa Estatal de Consells Locals de Joventut d'Espanya. Per a enguany, està prevista la Primera Trobada nacional de Jovens d'Espanya a Mislata, una activitat que vol promocionar amb major intensitat l'associacionisme a la nostra localitat.

Per a l'actual president del Consell, Jaume Bronchud "el Consell complix cinc anys de vida i li desitgem molts més, però sobretot, carregats de bona salut i de molt de futur". En este sentit, Bronchud apuntà que "cal donar les gràcies a totes aquelles persones que confien en nosaltres i que, amb el seu suport, han fet més gran el Consell de la Joventut de Mislata".

CONEXIX MISLATA?

Tots hem vist eixa gran fàbrica de paper de fumar que es troba al carrer Sant Antoni i a la façana de la qual hi ha un gran anagrama en què encara hui en dia figura part d'ell, tots coneixem "Payá". Però realment coneixem el que ha representat per al nostre municipi i la història que arrellega els seus murs? Amb esta pregunta ens vam dirigir a "Payá".

D. Xavier Ardiaca (director) i **D. Carlos Jarabo** (soci i director administratiu-financer hui jublat encara que conseller-secretari) ens hi van atendre; cal dir que amb el major dels grats.

Quan vaig arribar a la fàbrica em van posar una identificació i directament D. Xavier em va acompanyar a una de les sales de juntes en què hi havia una gran taula, una fotografia antiquíssima de **D. Francisco Payá Miralles** (fundador) i una maqueta de la fàbrica. Va fer un breu relat de la història de l'empresa i em va aconsellar que l'endemà visitara D. Carlos (tercera generació) perquè me'n donara molts més detalls. Em va acompanyar a les seues instal·lacions i m'ensenyà el procés productiu del paper. La veritat és que em vaig sentir com en una excursió d'elles que fem a l'escola. Inclús vaig tindre l'oportunitat de vore el pla de l'antic Moli Fariner que era al seu lloc, així com documentació gràfica de les seues marques i llibres impresos.

La visita incloïa **Sant Jordi**, l'única màquina que sosté la producció de Payá des del 1970. És una màquina impressionant de 3,30 m d'amplària, fàbrica tant de paper de filtre i broquet com papers per a impressió de baix gramatge, (paper Bíblia, paper carbó i paper seda). Manté una producció anual d'entre 22.000 i 24.000 tones. Actualment Payá és l'única papetera nacional de paper prim, i amb el 20% de la seua producció subministra tota la nació, mentre que el 80% l'exporta. Cal destacar que s'anomena així pel fet que és el patró d'Alcoi (primera localització de la fàbrica) i que també es va anomenar així la primera màquina creada cap al 1926. A més, en agraïment al seu patró hi ha una gran vitrina molt acolorida amb la seua efígie enfront de **Sant Jordi**.

Molt contenta me'n vaig anar. L'endemà vaig telefonar D. Carlos. Quina va ser la meua sorpresa quan em van dir que podia anar en eixe mateix moment. Este senyor, amb la quantitat de quefers que deu tindre i podia atendre'm sense més dilació. Em sent tremendament orgullós d'haver pogut parlar amb este cavaller, tan educat.

D. Carlos, llicenciat en Dret, nét de **D. Francisco Payá Ivorra** va passar a formar part de la Direcció de l'empresa el 1960, juntament amb els seus dos cosins, fills de **D. Francisco** i **D.**

Payá al llarg del temps

Miguel, fills al seu torn del ja mencionat fundador de l'actual **SA Payá Miralles**. D. Carlos m'explica amb tot luxe de detalls des del naixement de l'empresa familiar fins a l'actualitat. L'inici de l'activitat va començar el 1902 a Alcoi. "Payá" va tindre diverses modificacions mercantils. El 1926 es va constituir com l'actual "**F. Payá Miralles**". **D. Francisco Payá Miralles** davant d'esta nova estratègia empresarial va unificar esforços als dels seus fills D. Francisco i D. Miguel.

"**Payá Miralles**" comptava amb dos fàbriques **Moli de Brutinell** i **Moli de Barchell** a Alcoi i van crear un taller de manipulació de llibrets de paper de fumar. Cap al 1934 el seu soci fundador va morir i van continuar la empresa els seus dos fills.

El 1935 es va constituir "**Papeleas Reunidas, S.A.**", "F. Payá Miralles" va decidir mantindre's independent, i per tant es va col·locar en una clara posició d'inferioritat tant financera com tècnica. Açò, juntament amb l'adequat tractament de les aigües durant la Guerra Civil Espanyola que va provocar l'esgotament de la **Font de Barchell**, i el cost logístic que suposava l'allunyament de les carreteres va provocar el seu trasllat.

Al desembre de 1939 es va escripturar la propietat de la primera parcel·la a la **Mislata**. La compra es va realitzar a "**Actividades Reunidas, S.A.**" que fabricava farines; per un valor de 150.000 pessetes. El trasllat es va realitzar ja el 1940 després de la preparació de l'obra civil. Com a anècdota cal destacar que després del costós del desmuntatge de la primera Sant Jordi, va caure a Alcoi una gran nevada que impedia el transport de la màquina. Per la qual cosa van decidir tornar a muntar-la fins una millor climatologia. Este fet demostra la importància d'un dia de la seua producció.

El principal motiu de trasllat a Mislata és que la nostra vila té gran quantitat d'aigua al subsòl. Per açí passen dos seqüeles importants: la **Séquia Favara** i la **Séquia Regatxo**. Una papetera necessita gran quantitat d'aigua pura per a la fabricació de paper, la fàbrica de Mislata consumix una mitjana de 400.000 metres cúbics d'aigua anuals.

Al voltant de cinquanta famílies d'alcoians es van traslladar a Mislata. Segons D. Carlos els alcoians són gent bona, dura i honesta. Que a més van portar a Mislata la **Cavalcada de Reis**, cavalcada que durant diversos anys va finançar la fàbrica i on els treballadors de Payá vestits de reis pujaven a les finestres amb escales per a entregar regals als xiquets mislaters de l'època.

El 1944 "Payá Miralles" va obrir mercat cap a Portugal i Llatinoamèrica. El 1950 es va crear una fàbrica de pastes de cel·lulosa i espart paperer que es fabricava a partir de palla d'arròs. Va estar funcionant fins a la creació de l'"**Empresa Nacional de Celulosa**", on va deixar de ser competitiva i es va dissoldre.

Entre 1950-1955 van traslladar el seu taller de manipulació de llibrets de paper de fumar a Mislata. El taller on s'ubicaven les comptadores va tindre el seu primer emplaçament a la plaça Comte d'Aranda (solar en què actualment està previst la construcció de vivendes), i posteriorment es van ubicar a l'edifici propietat dels Germans Mir, al carrer Sant Antoni núm. 15. A Mislata es disposava de prop de setanta empleades. A causa de la disminució del consum d'estos llibrets per l'augment del tabac ja embolicat, Payá va decidir diversificar-se cap a productes per a la llar i l'hosteleria, com tovallons, tovallons, rotllos higienics, etc.; per a poder mantindre els llocs de treball de les seues fins a eixe moment "comptadores". Respecte d'açò van comercialitzar una marca sumament famosa "**Caricias**".

El 14 d'octubre de 1957 es va desbordar el riu Túria. Payá Miralles no va fugir del sinistre, es van inundar les seues

Façana de la fàbrica abans i en l'actualitat.

instal·lacions, es va avariar la maquinària i es van inutilitzar les matèries primeres. Per mitjà de les ajudes del Govern i la voluntat de superar el moment els va permetre tornar a la normalitat. Açò juntament amb l'explosió d'una "leijadora" van ser dos grans catàstrofes a què va haver de fer front Payá.

Entre 1961 i 1964 van morir els germans Francisco i Miguel i van heretar el negoci la tercera generació, **D. Francisco Payá Ivorra**, **D. Miguel Àngel Payá Pérez** i **D. Carlos Jarabo Payá**. És van coordinar molt bé, segons paraules de D. Carlos.

Cap al 1970 va començar la producció de la nova Sant Jordi. El 1973 van decidir associar-se amb una altra companyia ja que els esforços familiars resultaven insuficients. El 1975 van passar a formar part de la multinacional "**Miquel i Costes & Miquel**" i que comptava amb el gran suport financer del "Banco Exterior de Espanya". Després de la fusió van continuar conservant la seua autonomia, i també el seu propi consell d'administració. Van guanyar consolidació, competitivitat i van aconseguir mantindre la plantilla. Actualment Payá Miralles genera 94 llocs d'ocupació directes, però en l'època dels llibrets de paper va arribar a crear-ne 450.

Amb totes estes dades em vaig despedir de D. Carlos, que a més de la informació em va obsequiar amb la bibliografia d'un antic empleat, Joseph Carbonell, que en el seu cinquanta aniversari com a mostra d'agraïment li ho va dedicar a l'empresa i esta li va demanar i aconseguir la medalla del **Mérit al Treball**.

Em quede amb ganes de contar-vos com es fabrica el paper, però en un altre moment serà, veritat?

